

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΓΥΜΝΗ;

Γ'.

Ἄλλ' ἐὰν τοῦτο δὲν ἐσκέφθῃ, ὅτι δηλαδὴ μετὰ τὴν διαγωγὴν αὐτῆς, τὴν ὁποίαν δεῖκνυε διὰ τῆς γυμνότητος, μετὰ τῆς ὁποίας ἀρέσκειται νὰ φοιτᾷ εἰς τὸν χριστιανικὸν ναὸν, τὸ πλείστον τῶν σημερινῶν γυναικῶν, καὶ μάλιστα τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἵτινες μετὰ ὅλην αὐτὴν τὴν διαγωγὴν, θέλουσι νὰ νομίζωσι σοβαρῶς, πῶς ἀνήκουσι πράγματι, εἰς τὰς τάξεις τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος, ὅτι προξενεῖ σκάνδαλα, ὅτι ῥίπτει τὸ ὕψος τῆς χριστιανικῆς λατρείας εἰς τὸ ταπεινὸν πεδίου *μῆς συνήθους κοινωνικῆς συναθροίσεως*, ὅτι ἐπὶ τέλους μετὰ τὴν ἀσύγγνωστον αὐτῆς διαγωγὴν, ὑβρίζει αὐτὴν τὴν Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν, *εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἐχθρῶν πρὸς αὐτὴν διακειμένων*: ἐὰν ὅλα αὐτὰ δὲν τα ἐσκέφθῃ, δὲν συνεκινήθῃ τοῦλάχιστον ἀπὸ τὸν τρομερὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἰκονίζεται ὅσον ἀνθρωπίνως εἶναι δυνατόν, διὰ τῆς εἰκόνας τοῦ Ἐσταυρωμένου; ἢ μήπως καίτοι πολλάκις εἰσέρχεται, ἐὰν θέλετε μάλιστα καὶ κλίνει πρὸς αὐτῆς γόνυ, δὲν ἀντελήφθῃ αὐτὴν οὐδόλως, οὐδὲ γνωρίζει τι περὶ αὐτῆς; Ἐκείνης δηλ. τῆς εἰκόνας ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν ἐξεδηλώθη ὀλόκληρος ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρος ἡ ὁργὴ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἢν ἔφερον ὀλόκληρον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὁ ἀναμάρτητος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Σωτὴρ; Πῶς δὲν ἐστάθῃ ἰκανὴ αὐτὴ καὶ μόνῃ ἡ εἰκὼν τῆς Ἐκκλησίας νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἁμαρτάνουσαν πρὸς τὴν χριστιανικὴν σεμνότητα καὶ εὐταξίαν, γυμνὴν ἐκκλησιαζομένην γυναῖκα, νὰ ἐννοήσῃ, πῶς ὅτι μέσα εἰς τὴν προᾶξιν τῆς αὐτῆς, ἐνυπάρχει βαρυτάτη ἐνοχία καὶ εὐθύνη, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἀπόψεως. Εἶναι ὑποχρεωμένη ἐπὶ τέλους νὰ σεβασθῇ τὴν συνάθροισιν τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος, τὸ ὁποῖον συγκαλεῖ καὶ συναθροίζει, αὐτὸ τοῦτο τὸ Ἀπολυτρωτικὸν ἔργον τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὅχι νὰ συντελῇ εἰς τὴν διάσπασιν αὐτοῦ, καὶ νὰ κάμνῃ τοῦτο, νὰ ἐκφράζεται μετὰ ὁργὴν εἰς βίβρος αὐτῆς, ἥτις τελευταίως προσπαθεῖ νὰ εἰσέλθῃ καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ ἅγιον βῆμα, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται *οὐδεμίαν ἐνοχίαν καὶ δι' αὐτό*. Ἐχει ὑποχρέωσιν ἐὰν δὲν σέβεται τὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ παρουσιάζει αὐτὸν γυμνὸν ἀλ-

λαγοῦ, νὰ σεβασθῇ αὐτὸν εἰσερχομένη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καθ' ὅσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, *εἶναι ἄσπονδος ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας, ζητοῦσα διὰ τῆς γυμνότητος αὐτῆς, τίποτε περισσότερον καὶ τίποτε ὀλιγότερον, τὴν παράλυσιν τοῦ πληρώματος τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας*.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἡ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΜΗΤΗΡ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΗΤΡΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΡΗΝ ΤΗΣ

Α'.

Ἄφ' ἧς ὥρας σοῦ ἔδωκα, ἀγαπητή μου, τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν, καὶ σὲ ἀφήκα εἰς τὴν προστασίαν τοῦ ἀγαπητοῦ σου συζύγου καὶ τῆς Θεῆς Προνοίας, δὲν ἔπαυσα νὰ παρατηρῶ τὰ διαβήματά σου. Ἀλλὰ στοχάσου ἀπὸ ποῖον αἰσθημα κυριεύομαι σήμερον γνωρίζουσα ὅτι σφίγγεις εἰς τὰς ἀγκάλας σου πολύτιμον θησαυρόν καὶ ὅτι ἐρωτᾷς μετὰ μεγάλης προθυμίας: Πῶς νὰ ἀναθρέψω τὸ βρέφος τοῦτο τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς μοῦ ἐχάρισεν;

ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ διὰ σοφοὺς σκοποὺς ἐνεφυτευθῆ εἰς τὸ μητρικὸν στήθος μία ἰδιάζουσα ἀγάπη, ὠθοῦσα καὶ ἐνισχύουσα τὴν μητέρα εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὰ τέκνα χρεῶν τῆς. Ἡ ἐνάρετος μητὴρ τρώντι χαίρει κοπιάζουσα διὰ τὰ τέκνα τῆς.

Κύτταξε, ἀγαπητή μου, τὴν νέαν μητέρα, θελκτικὴν καὶ ὠραίαν ὡς τὸ ῥόδον τῆς ἀνοίξεως! Τίποτε δὲν εἰμπορεῖ νὰ χωρίσῃ αὐτὴν ἀπὸ τὸ τέκνον τῆς: εἶναι ὡσάν μία ψυχὴ εἰς δύο σώματα. Ἠγάπα πρότερον τὴν κοινωνίαν, διότι ἠγαπᾶτο καὶ ἐθαυμάζετο εἰς αὐτήν. Πλὴν τί ἦτο ἢ τότε χαρὰ ὡς πρὸς τὴν σημερινὴν εὐφροσύνην τῆς καρδίας τῆς; Παρατηροῦσα τὰς ἀναπτυσσομένας χάριτας τοῦ βρέφους τῆς, ποῖα αἰσθήματα ἠδονῆς δὲν δοκιμάζει; Θέλεις νὰ καταλάβῃς περισσότερον τὴν ἀγάπην τῆς; Κύτταξε αὐτὴν ὅταν ἀσθενῇ τὸ βρέφος τῆς: πίπτει ἐπ' αὐτοῦ, ἀγρυπνεῖ δι' αὐτό, τὸ παρηγορεῖ μετὰ τὴν ἀπαλήν τῆς φωνῆν, κάθηται ὀλοκλήρους νύκτας πλησίον του, καὶ μετὰ τὰς φροντίδας ταύτας λάμπει εἰς τὰ ὄμματα τῆς χάρις, ἥτις δὲν ἐφαίνετο πρότερον, ὅτε παρεδίδοτο εἰς τὰς συναναστροφὰς καὶ εἰς τὰ τοῦ θυμοῦ, καὶ ὅταν ἡ ὑγεία ἀναλάμψῃ πάλιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ παιδιοῦ τῆς, ποῖα αἰσθήματα εὐγνω-